

„Do konce roku bude v rámci sítě obchodních misí obsazeno všech dvanáct prioritních zemí a v první polovině příštího roku i dalších 25 zemí zvláštního zájmu,“

uvedl v rozhovoru pro časopis All for Power Martin Kuba, ministr průmyslu a obchodu ČR.

Martin Kuba

O STÁTNÍ ENERGETICKÉ KONCEPCI...

Pane Ministře, novou energetickou koncepci hodlá vláda představit v srpnu. Je podle Vás šance (vzhledem k tomu co se v poslanecké sněmovně děje), že se podaří tuto koncepci přijmout do konce probíhajícího volebního období?

Předpokládám, že vzhledem k práci, kterou jsme vložili do přípravy tohoto dokumentu, bude mít tato koncepce svou váhu napříč zainteresovanými stranami. K přípravě jsme přistoupili komplexně, již proběhla připomínková řízení v pracovních skupinách Rady vlády pro energetickou a surovinovou strategii ČR a na základě vstupů relevantních subjektů lze poznat, že náš přístup byl správný a je podporován. Věřím, že koncepce byla akceptována i v rámci meziresortního připomínkového řízení. Existují sice ještě rozpory s některými ministerstvy, ale předpokládám, že se nám je do projednání vládou podaří vyřešit. Termín předložení vládě je vzhledem k nabitému programu odložený na polovinu září 2012.

Vnímáte nervozitu českého podnikatelského prostředí průmyslníků z neexistence dlouhodobé vize v oblasti energetiky? Co vlastně hrozí, nač průmyslníci poukazují?

Aktualizace státní energetické koncepce je dokumentem, který je dlouho očekáván, protože dává určitou představu o směřování české energetiky a jak by měla reagovat na změny vnitřního i vnějšího prostředí v průběhu sledované doby. Investoři mohou cítit určitou nejistotu budoucího vývoje a není se čemu divit. Stačí vzpomenout německý ústup od využívání jaderné energie a plánované odstavení všech jaderných bloků na území Německa do roku 2021. Přitom ještě rok předtím německá vláda rozhodla o prodloužení životnosti těchto elektráren. Turbulentní doba investory jistě znepokojila a je snahou, aby jim Aktualizace dala určité mantinely vývoje, které jim usnadní své rozhodování především při investicích do energetického odvětví.

Při prosazování koncepce jste se jistě potýkal s kritikou ekologických sdružení. O jaké připomínky šlo?

Ekologická sdružení se pochopitelně vyjadřovala k přípravě a ke směřování aktualizace energetické koncepce a trendům, které byly popisovány.

K aktualizaci nám v rámci pracovních skupin Rady vlády přišlo 102 stran připomínek, se kterými se bylo třeba vypořádat. Nerad bych zde vyjmenovával nějaké příklady, protože těch akceptovaných bylo opravdu velké množství. Když dovolíte pouze obecně, tak se jednalo o úpravu terminologie, úpravu hodnot, ale také bylo vhodné upravit směřování v oblasti ochrany životního prostředí nebo konkretizovat zadání v oblasti výzkumu a vývoje, které považujeme za zásadní.

Nedá se však říct, že by se jednalo o kritiku, ale spíše o konstruktivní připomínky, které byly přijatelné pro obě strany. Jednalo se především o výši podílu obnovitelných zdrojů energie na konečné spotřebě, využívání odpadů a podobně.

Přicházejí ekologická sdružení s nějakou konstruktivní kritikou nebo jde o pouhý destruktivní proces?

Nemohu říct, že by se nějakým způsobem mělo jednat o destruktivní proces nebo nějak

zlehčovat připomínky těchto sdružení, jelikož si vážím spolupráce, kterou jsme při tvorbě Aktualizace dosáhli.

Spolu s energetickou koncepcí hodláte předložit vládě i surovinovou koncepci. Bude v ní zahrnutá i možnost těžby plynu z břidlic?

V případě nové a nekonvenční energetické suroviny – tzv. břidlicového plynu – dochází někdy poněkud k matení pojmů. Tato surovina se v ČR nejen netěží, ale nejsou známy ani jeho zdroje a už vůbec ne ověřené zásoby. Proto také břidlicový plyn nevstupuje do surovinové bilance ČR, ani do ní v nejbližších 10 letech vysoce pravděpodobně vstupovat nebude.

Proto je v současné době žádoucí soustředit se na rešerši všech dostupných dat z předešlých geologicko-průzkumných prací prováděných v minulosti v perspektivních oblastech (včetně reinterpretace starších dat). Po vyhodnocení těchto výsledků, zpracovaných do nového geologického modelu struktury stavby ložiskově perspektivních oblastí, je žádoucí se zaměřit na povrchové nedestruktivní geofyzikální měření (či další neinvazivní průzkumné metody) s cílem zpracovat prvotní vstupní materiál, realisticky hodnotící možný potenciál výskytu břidlicového plynu v ČR.

O TĚŽBĚ UHLÍ...

Myslíte si, že v současné době je úvaha o prolovení těžebních limitů neprosaditelná? Co by se muselo stát, aby to veřejnost začala chápat jinak? Někteří hovoří o tom, že by změně myšlení lidí i v tomto směru pomohlo pár hodin totálního black outu, nejlépe v zimních obdobích...

Vlastně jste si odpověděl částečně sám. Naprostá většina obyvatel vyspělého světa považuje přístup k elektrické energii za naprostou samozřejmost, téměř za své občanské právo. Podíl občanů, kteří jsou ale ochotni být kvůli zajištění této samozřejmosti sousedy elektrárny ale už tak vysoký není. Všichni chceme svítit, ale nechceme mít vedle sebe elektrárnu, všichni chceme používat nejmódemější elektroniku, ale nechceme mít vedle sebe továrnu, která ji vyrábí. Elektrizace nevzniká sama od sebe, někde se musí vyrobit, nerostné suroviny potřebné k její výrobě se musí někde vydobýt a zpracovat.

Česká republika má kvalitního provozovatele přenosové soustavy, takže pevně věřím, že nás od rizika black outů ochrání, ale možná, že by reálná zkušenost s black outem mohla mít určitý

výchovný vliv. Často totiž ani nejsme ochotni si připustit, jak moc jsme na dostatku elektrické energie závislí, co všechno díky ní funguje, co nám vše elektrina ulehčuje a co vše máme díky ní k dispozici.

Když porovnáme hodnoty předpokládaného objemu těžby hnědého uhlí v původní schválené Státní energetické koncepci z roku 2004, v návrhu připravené aktualizace v roce 2010 a v současné připravené aktualizaci Státní energetické koncepci, zjistíme, že v původní koncepci v roce 2004 se předpokládalo, že v roce 2030 (rok 2040 v SEK nebyl uveden), že bude těžít celkem 32,6 milionu tun hnědého uhlí, v návrhu koncepcce v roce 2010 se předpokládala pro rok 2040 těžba 20 milionu tun. Kolik je to v připravovaném, návrhu?

V připraveném návrhu, který prošel Radou vlády pro energetickou a surovinovou bezpečnost se předpokládá 17,3 milionu tun. V České republice je silně rozvinutá síť systémů zásobování teplem a velké množství obyvatel na ni spoléhá. I proto je teplárenství jednou z našich priorit. Je však nezbytné, aby i teplárny prošly určitou formou modernizace, jelikož určitě není naším záměrem podporovat neefektivní zdroje. Tak jak je to ostatně popsáno v aktualizaci. Pro efektivní zdroje bude ve sledovaném období zajištěno dostatečné množství uhlí. Toto množství není lehké přesně určit, jelikož není známá přesná potřeba uhlí pro všechny zdroje po roce 2025.

Dnes se v kondenzačním, tedy nejméně efektivním provozu výroby elektřiny spotřebovává s různou účinností výroby (podle informací, které mám k dispozici) celkem 27 milionu tun hnědého uhlí. Teoreticky by se tedy mohlo samozřejmě různými opatřeními ušetřit takového množství uhlí. Prakticky to však není hned možné a toto množství se bude postupně snižovat například zavedenou platbou od roku 2015 za nízkouúčinnou výrobu elektřiny z hnědého uhlí bez dodávky tepla.

Nicméně Vámi navrhované investice do účinnosti spalování uhlí v energetických zdrojích budou něco stát. Z čeho budou třeba teplárny investovat do zvýšení účinnosti své?

Naše ministerstvo v rámci jednání s kolegy z Ministerstva životního prostředí ČR v rámci vypořádání zákona o obchodování s emisními povolenkami získalo část prostředků z výnosů z prodeje emisních povolenek, které chce použít na podporu investic teplárenství a průmyslu. Další příležitostí je budoucí kohezní období 2014 až 2020. Také je v současné době přehodnocován systém podpory kombinované výroby elektřiny a tepla, který by měl pomoci rozvoji tohoto sektoru.

Na základě čl. 10c směrnice 2009/29/ES ze dne 23. dubna 2009, kterou se mění směrnice 2003/87/ES s cílem zlepšit a rozšířit systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství, podala v září 2011 Česká republika Evropské komisi žádost o bezplatné přidělení povolenek na výrobu elektřiny. Využití této výjimky je možné za předpokladu, že výrobci

elektřiny proinvestují do vybavení a modernizace infrastruktury a do čistých technologií celkovou získanou hodnotu takto přidělených povolenek. ČR požádala Evropskou komisi o přidělení 107 milionů bezplatných povolenek pro elektrárny a teplárny. Jejich hodnota dosahuje přibližně 1,88 miliardy eur. Připravený Národní akční plán pro modernizaci výroby elektřiny, jež byl přiložen k české žádosti o derogace, tak počítá do roku 2020 s investicemi do modernizace energetiky v hodnotě přes sto miliard korun.

Jak by to bylo v praxi řešeno? Každá elektrárna a teplárna (která splní podmínky účinnosti) bude vědět, jaký má „příděl“ uhlí na rok?

Rozhodně nepůjde o nějaké přidělování uhlí například na rok pro elektrárny nebo teplárny. Jde o to, že se určitými nástroji snažíme omezit neefektivní výroby energie z hnědého uhlí, a to z důvodu toho, aby efektivním využíváním vystačilo pro především české teplárenství jako v současné době základní primární zdroj co možná

Zpoplatnění přenosu a distribuce elektřiny jako takové, tj. cena za přenos a cena za distribuci elektrické energie jsou zakotveny v legislativě EU a mají v ní dostatečnou oporu. Jedná se o legislativu vycházející ze třetího liberalizačního balíčku, který vešel v platnost 3. září 2009 (Směrnice 2009/72/ES o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou, článek 37, odst. 1a) – „Regulační orgán má tyto povinnosti: stanovovat nebo schvalovat sazby za přenos nebo distribuci nebo příslušné metodiky jejich výpočtu, a to při dodržování transparentních kritérií“.

nejdéle a teplárny měly dostatek času a prostoru připravit se na útlum výroby energie z uhlí. Proto se nám například podařilo do zákona o hospodaření energie zakomponovat povinnost vyrábět v případě pouze výroby elektřiny z uhlí při nedosažení dostatečné účinnosti platby těchto výrobců, které by právě motivovaly při výrobě energie spalováním hnědého uhlí k použití efektivního způsobu, kterým je kombinovaná výroba elektřiny a tepla. Dále také zvažujeme zavedení poplatku na vývoz elektřiny, jelikož předpokládáme, že právě takto navíc vyrobená elektřina pochází právě z neefektivního spalování hnědého uhlí a není životně důležitá pro české teplárenství.

Zajímalo by mě, kolik ze 17 TWh vyvezených do zahraničí bylo elektřiny z uhlí? Jaké zisky plynou ČR z toho, že vyvážíme elektrickou energii do zahraničí?

Jaký díl z vyvezené elektřiny pocházel z uhelných elektráren nelze přesně stanovit. Teoreticky by jej šlo odvodit z podílu uhelných elektráren na výrobě elektřiny (cca 55 procent), ale jednalo by se jen o přibližný údaj. Česká republika má obecně silně záporné saldo zahraničního obchodu v segmentu nerostných surovin a produktů z nich

vyrobených. To je primárně způsobeno tím, že máme naprosto zanedbatelné vlastní zdroje ropy a zemního plynu. Jen v roce 2011 vynaložila ČR na nákup těchto dvou komodit cca 200 miliard českých korun. Vývoz elektrické energie, coby vysoce sofistikovaného zboží, a vývoz některých nerostných surovin a z nich vyrobených produktů, toto záporné saldo alespoň z menší části pomáhá vyrovnávat. V roce 2011 bylo dovezeno cca 10,5 TWh, vyvezeno cca 27,5 TWh, saldo tedy činilo zmíněných 17 TWh.

Dejte tomu, že se rozhodne, že se limity na těžbu neprolomí. Váš osobní názor na to, jaké technologie by měly klasické elektrárny a teplárny nahradit, je jaký?

Nerad bych předjímal otázku, co bude, když se prolomí nebo neprolomí limity. Myslím, že touto koncepcí jsme připravili takový rámec, který nám dovolí toto rozhodnutí posunout do doby, kdy bude známo více skutečností o budoucím vývoji. Aktualizace státní energetické koncepcce zvyšuje podíl jádra i zemního plynu, který určitě bude využitelný i v této podobě. Za stabilní zdroj dlouhodobě považují jaderné zdroje, které svým bezuhlíkatým charakterem nezatěžují ovzduší škodlivými látkami. Můžeme dále hovořit o jaderných zdrojích čtvrté generace nebo dalších projektech, které jsou v pilotní fázi, ale věřím, že investice do výzkumu a vývoje se bohatě vrátí zajištěním stabilních dodávek pro konečné zákazníky.

Těžbu uhlí a vývozy elektřiny by podle Vás měl mít stát více pod kontrolou i tím, že bude mít ve firmách, které těží, majoritní podíl. Co ale s firmami, např. OKD, které již těží a vyváží?

V současné době se pracovně diskutuje varianta, že by stát, kdyby byl podílníkem v některé z těžebních společností, mohl účinněji ovlivnit, jak bude s vytěženou surovinou naloženo, tedy např. že bude přednostně směřována do teplárenského sektoru, na jehož bezproblémovém fungování má stát zájem. Primárně se tato úvaha týká uhlí, které směřuje do energetiky, tedy zejména hnědého. Společnost OKD je kromě energetického černého uhlí významným producentem černého koksovateľného uhlí, kterým spoluzásobuje středoevropský metalurgický průmysl, tak kvalitní je naše uhlí. Tím také částečně přispívá k zmenšení vysoce negativního salda českého zahraničního obchodu, které je způsobeno nutností dovážet téměř všechnu ropy a zemní plyn ze zahraničí. Pravidla vnitřního trhu EU neumožňují národním státům regulovat vývoz zboží, tedy ani surovin. Vývoz surovin z Česka do Německa či Polska je v rámci volného trhu identický s vývozem téhož zboží z Ostravy do Pardubic.

O SPALOVNÁCH...

V současné době se již několik let hovoří o výstavbě tří čtyř spaloven a odpor části veřejnosti, dobře organizované, je bohužel stále silný a vítězí. Co třeba říkáte na případ Karviné a vážky

plavé? Nezašla již „demokracie“ trochu daleko? Vždyť je evidentní, že dobře organizovaná menšina ovlivňuje negativně většinu...

Žijeme v demokratické společnosti a vyjádření veřejnosti k dění ve svém okolí je samozřejmé. Na druhé straně je však nutné respektovat potřeby rozvoje společnosti. Je tedy nutné najít vyvážený stav, který nyní v současné době bohužel není. Nutné dodat, že je asi reakcí na 40 let centrálního plánování, kdy se na občany nebral příliš ohled. Z pohledu legislativního je potřeba zjednodušit schvalování při povolování staveb v energetice. Ministerstvo na této problematice v současné době připravuje návrhy úprav. Současně je však nutné výstavbu zařízení na energetické využití odpadu (komunikačně nešťastný pojem spalovna) podpořit národní komunikační kampaní. Občan musí dostat do podvědomí, že energetické využití odpadu je potřebné a hlavně ekologicky šetrné. V tomto nám samozřejmě nepomáhají různé nevládní neziskové organizace, které si do svého programu dali boj proti těmto zařízením, který ale nemá žádné racionální opodstatnění.

Není vaše představa o spalovně v každém větším městě více než nereálná?

MPO si v roce 2011 nechalo zpracovat studii VUT v Brně, která detailně analyzovala potenciál odpadu k energetickému využití včetně vytipování vhodných lokalit. Ze studie vyplývá, že kromě stávajících třech zařízení na energetické využití odpadu (Praha, Brno, Liberec) by bylo potřeba pro využití odpadu postavit přibližně 10 nových zařízení. Tato zařízení by měla být umístěna v přirozených spádových oblastech. Mezi hlavní kritéria patří logistika svozu odpadu a zapojení zdroje do soustav zásobování teplem. Tuto naši vizi považujeme za reálnou. Je však nutné nastavit ekonomické nástroje, které zvýhodní energetické využití před skládkováním. Zařadit odpad mezi podporované zdroje a zavést poplatek za skládkování. Poplatek za skládkování je v kompetenci ministerstva životního prostředí, ale naše ministerstvo s kolegy z resortu ministerstva životního prostředí spolupracuje na kvalitním a rychlém zavedení tohoto nástroje. Výstavbou těchto zdrojů dojde ke snížení emisí, ekologickému nakládání s odpady a úspoře primárních energetických zdrojů.

O ČESKÉM STROJÍRENSTVÍ...

V průběhu vašeho působení jste navštívil mnoho strojírenských firem. Překvapilo Vás v rámci exkurzí něco? Jaký je vůbec Váš názor na české energetické strojírenství?

České energetické strojírenství má tradičně velmi silný potenciál. Ve značně míře se podílelo na výstavbě elektráren klasických i jaderných, řady tepláren a plynárenských komplexů, kogeneračních jednotek, spaloven a dalších obdobných zařízení. České společnosti, zejména spojené s názvy jako Vítkovice nebo ŠKODA se vždy silně angažovaly v této oblasti a jejich zájem samozřejmě i nadále přetrvává.

Při pohledu do Národního strojírenského klastru vidíme zapojení 26 strojírenských společností jen do oblasti jaderné energetiky. V současné době, v návaznosti na chystané rozšíření českého jaderného komplexu, se tyto společnosti intenzivně zajímají o výsledky vyhlášeného tendru a připravují se na možnou účast v procesu budování nových jaderných bloků. Návrh aktualizace Státní energetické koncepce plánuje dostavbu dvojice dalších jaderných bloků v elektrárně Temelín, prodloužení životnosti stávajících čtyř bloků v elektrárně Dukovany a dostavbu pátého bloku v této elektrárně. Tyto záměry jsou jednoznačnou výzvou pro společnosti sdružené v Národním strojírenském klastru. Je nanejvýše důležité, aby se české podniky zapojily nejen do temelínského projektu, ale aby se jim za podpory státu otevřely dveře do globálního subdodavatelského řetězce. Největší výhodou silných firem z oboru energetického strojírenství je jejich tradice, prokazatelné úspěchy, stálá konkurenceschopnost a znalost trhů.

Od června jsem zásadně změnil organizační strukturu našeho ministerstva. Snažil jsem se a snažím se o posílení sekce energetiky. V rámci odborného posílení v této oblasti nastoupil na pozici náměstka pro energetiku a průmysl Pavel Šolc, který je uznávaným odborníkem v dané oblasti a v minulosti působil například jako ředitel sekce strategie energetické společnosti ČEPS, tedy provozovatele přenosové soustavy. Další odborníci pracují nebo nastoupili do jím řízených sekcí a příslušných odborů.

Jistou slabinou je jistě skutečnost, že po krizi z let 2008 až 2009 se zpomalily dodávky investičních celků, rozdrobily se a rozmělnily na subdodávky, a to samozřejmě snižuje celkovou efektivitu obchodu.

Zahraniční firmy, usilující o dostavbu JE Temelín, se o českém strojírenství vyjadřují s obdivem. Proč podle Vás je „ze hry“ např. zástupce české strojírenské špičky – ŠKODA POWER? Firma je celosvětově uznávaná, zakázky dosahují historických objemů, nicméně firma pár kilometrů od Temelína turbínu dodávat nebude...

Společnost ČEZ vyhlásila výběrové řízení na dodavatele dostavby jaderné elektrárny Temelín, které ještě nebylo ukončeno. Není znám hlavní dodavatel, a proto nemohou být známi ani subdodavatelé, které si zvolí. Z tohoto důvodu je informace, že je jakýkoliv potenciální subdodavatel zařízení „ze hry“, pouhou spekulací.

Jak vnímáte stále hlubší propojení Německa a Francie? Nevnímáte to v konečném měřítku i jako určitou formu podpory německé kancléřky Merkelové i společným projektům společností Areva, která se uchází o dostavbu jaderné elektrárny Temelín, a německého koncernu a Siemens.

Účastníkem výběrového řízení na dostavbu dvou bloků v Temelíně je společnost Areva NP. Francouzsko-německé konsorcium Areva-Siemens bylo vytvořeno před zahájením projektu jaderného bloku Olkiluoto 3 pro vývoj reaktoru typu EPR. Francouzská společnost Areva v roce 2011 odkoupila od německé firmy Siemens její podíl ve společném podniku Areva NP, který působí v oblasti jaderné energetiky a stala se stoprocentním vlastníkem společnosti. Tím samozřejmě není vyloučena další spolupráce obou firem na jednotlivých dílčích zakázkách. O podpoře německé kancléřky Merkelové i projektům společnosti Areva NP lze pouze spekulovat, ale v praktické rovině takovéto signály nemáme.

O PRESTÍŽI MINISTERSTVA...

Jak hodnotíte své dosavadní působení a jakou má Váš úřad prestiž a váhu u strojírenských firem, bank a podobně?

Naše ministerstvo se soustavně snaží zvyšovat a posilovat svoji prestiž v povědomí celé společnosti, samozřejmě i u výrobních společností a na prvním místě jsou firmy z oblasti strojírenství.

Dalším silným argumentem při rozšiřování dobrého jména ministerstva je naše proexportní politika schválená vládou ČR dne 14. března 2012. Exportní strategie České republiky na léta 2012 až 2020 je dokument, který vymezuje strategický rámec proexportní politiky do roku 2020. Shrnuje celkovou vizi proexportních aktivit státu, jejich cíle a rovněž opatření, jejichž prostřednictvím má dojít k naplnění těchto cílů. Na rozdíl od svých předchůdkyň se současná verze strategie snaží přistupovat k proexportním činnostem relativně široce. To znamená, že se zaměřuje nejen na činnosti a postupy, které mají přímý a výhradní vztah k exportním procesům, ale i na další, související a navazující politiky státu. Ambicí námi předloženého materiálu je maximálně využít synergie, které plynou z různých činností realizovaných veřejnými institucemi, k podpoře a rozvoji českého exportu. Materiál vznikl ve spolupráci s Hospodářskou komorou ČR a Svazem průmyslu a dopravy ČR. Klade důraz na prosazení pozitivních změn v české ekonomice, podporu vývozu s vysokou přidanou hodnotou a posunutí českých dovozců v hodnotovém řetězci směrem ke konečným zákazníkům. Předloženou Strategii chce Ministerstvo průmyslu a obchodu také změnit extrémně vysokou závislost českého exportu na hospodářském cyklu Evropské unie a umožnit českým firmám více uplatnit své produkty ve světě. Navíc už ne jen v roli primárních subdodavatelů.

Od mnoha českých firem jsem poslední dobou slyšel chválu na Váš úřad v tom směru, že se proexportní politika státu konečně zaměřuje na státy, kde existuje reálná šance na obchodní úspěch – Indie, Vietnam a další. Můžete prozradit nějakou novinku, která se chystá v této oblasti, čili proexportní politiky státu na relevantních trzích?

Ano, v nové Exportní strategii ČR jsme určili po konzultacích s podnikatelskými reprezentacemi 12 prioritních zemí a 25 tzv. zájmových zemí jako nejdůležitější destinace pro směřování našeho exportu. Chci k tomu poznamenat několik věcí, řekneme nových přístupů při realizaci naší proexportní politiky.

Předně nejedná se o dogmatický seznam vytesaný do kamene. Jde o živoucí systém prioritních trhů pro naše firmy, který se bude pružně měnit s ohledem na situaci na světovém trhu i na situaci ve struktuře našich firem a jejich potřebách – chci tím říci – budeme jen tam, kde budou příležitosti a zájem českých firem tyto příležitosti využít. Tyto prioritní trhy jsme si stanovili v důsledné spolupráci s podnikatelskou sférou a na tyto trhy budou především cíleny naše aktivity a podpora.

Pokud jde o informace z těchto trhů, cílem je rychlejší přenos obchodních příležitostí přímo firmám - včetně mapování veřejných zakázek a tendrů. Také pracujeme na tzv. interaktivních profilech zemí. Zatím jsou čtyři profily na portálu Businessinfo.cz.

Důležitá je také podpora na místě. Do konce tohoto roku bude v rámci sítě Obchodních misí obsazeno všech 12 prioritních zemí a v první polovině příštího roku i dalších 25 zemí zvláštního zájmu. Prioritním úkolem pracovníků

těchto misí bude zajistit obchodní příležitosti, tedy zakázky pro české firmy a poskytnout jim podporu na místě. Jde o zajištění jednání, doprovod na jednání, o organizaci akcí pro vytváření příležitostí apod.

Budeme také organizovat cílené podnikatelské mise podporované členy vlády a ústavními činiteli. Prioritně chceme navštívit ruské regiony, USA, Thajsko a to vše ještě do konce tohoto roku. Bude mne doprovázet podnikatelská mise zaměřená na využití co nejširšího spektra obchodních a investičních příležitostí na těchto trzích. V této souvislosti chci poznamenat, že každou cestu a závěry z ní (včetně konkrétních obchodních případů) na našem ministerstvu se zúčastněnými firmami následně sledujeme a hodnotíme (follow up schůzky) a případně se k těmto teritoriím vracíme.

Mnoho se mluví o ochraně tuzemského trhu. Jak je možné, že se třeba Němcům nebo Francouzům tak daří chránit své trhy (i určitou formou protekcionismu), aniž by porušovali nějaké evropské zákony? Nešlo by se od nich v tomto směru „poučit“?

V oblasti obchodu je, v případě... v případě ochrany evropského trhu (nebo trhu Francie či Německa) před dodávkami ze třetích zemí mimo Evropskou unii, nutno respektovat pravidla

a závazky přijaté v rámci Společné obchodní politiky Unie. Ta vychází ze závazků Unie jako celku ve Světové obchodní organizaci (WTO). Pokud je přijímáno nějaké opatření na ochranu trhu, jde o opatření přijaté uvnitř EU a platné pro všechny členské státy. Žádný členský stát EU tedy nemůže přijímat samostatně taková opatření, která by porušovala závazky ve Světové obchodní organizaci nebo závazky vyplývající ze sjednaných dvoustranných obchodních dohod EU.

Některá opatření jsou však „na hraně“...

Ano, ale přímo neporušují uvedené závazky EU. V případě Francie a Německa se jedná především o různé druhy povolených státních podpor, přijímané v kontextu ekonomické krize, ať už přímo pro některé sektory (např. zemědělství), pro malé a střední podniky nebo pro zajištění vývozních úvěrů. Tato opatření jsou uváděna i v monitorovacích přehledech Světové obchodní organizace nebo uskupení G20, kde však nejsou uváděna výslovně jako protekcionistická opatření, ale jako opatření ovlivňující obchod. Uvedená opatření vyžadují vyčlenění zvláštních prostředků z rozpočtu, které si mohou dovolit jen silnější ekonomiky. V případě České republiky by obdobné postupy zřejmě znamenaly značné zatížení výdajové stránky rozpočtu.

(čes)

mezinárodní odborná konference

all·for **power** 2012
conference

energetické investiční celky: klasické elektrárny, jaderné elektrárny, teplárny

27. - 28. 11. 2012

Clarion Congress Hotel Prague, Freyova 33, Praha 9

www.afpconference2012.com

Organizátor:

AFPoweragency